

VAHİY

1Bölüm

¹ İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya iletti. ² Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına -gördüğü her şeye- tanıklık etmektedir. ³ Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.

Yedi Kiliseye Selam

⁴⁻⁶ Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki* yedi kiliseye* selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler* yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

⁷ İşte bulutlarla geliyor!
Her göz O'nu görecek,
O'nun bedenini deşmiş olanlar bile.
O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları.
Evet, böyle olacak! Amin.

⁸ Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şey Gücü Yeten Rab Tanrı, <<Alfa* ve Omega* Ben'im>> diyor.

İlk ve Son İsa'dır

⁹ İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. ¹⁰ Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. ¹¹ Ses, <<Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye*, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sarta, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder>> dedi.

¹²⁻¹³ Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm. ¹⁴ Baş, saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. ¹⁵ Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. ¹⁶ Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. ¹⁷ O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: <<Korkma! İlk ve son Ben'im. ¹⁸ Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir. ¹⁹ Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. ²⁰ Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandillikğin sırtına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir.>>

2Bölüm

Efes'teki Kiliseye

¹ <<Efes'teki kilisenin* meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandillikğin ortasında yürüyen şöyle diyor: ² <Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını

biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığımı da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. ³ Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. ⁴ Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. ⁵ Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırıyorum. ⁶ Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. ⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.> >>

İzmir'deki Kiliseye

⁸ <<İzmir'deki kilisenin* meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: ⁹ <Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. ¹⁰ Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. ¹¹ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.> >>

Bergama'daki Kiliseye

¹² <<Bergama'daki kilisenin* meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor: ¹³ <Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sınımsız bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanıgım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın. ¹⁴ Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretilerine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. ¹⁵ Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretilerine bağlı olanlar var. ¹⁶ Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırım. ¹⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan* vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.> >>

Tiyatira'daki Kiliseye

¹⁸ <<Tiyatira'daki kilisenin* meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: ¹⁹ <Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. ²⁰ Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyü karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor. ²¹ Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. ²² Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntılarının içine atacağım. ²³ Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyen ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.

²⁴⁻²⁵ << <Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sınımsız sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum. ²⁶⁻²⁸ Ben Babam'dan nasıl yetki aldım, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim.

Demir çomakla güdecek onları,
Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır.

Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim. ²⁹ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

3Bölüm

Sart'taki Kiliseye

¹ <<Sart'taki kilisenin* meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan şöyle diyor: <Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün. ² Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrım'ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. ³ Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin. ⁴ Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar. ⁵ Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım. ⁶ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Filadelfya'daki Kiliseye

⁷ <<Filadelfya'daki kilisenin* meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: ⁸ <Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın. ⁹ Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar. ¹⁰ Sözüme uyararak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim. ¹¹ Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sınımsız sarıl. ¹² Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kentin -gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in- adını ve benim yeni adımlı yazacağım. ¹³ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Laodikya'daki Kiliseye

¹⁴ <<Laodikya'daki kilisenin* meleğine yaz. Amin*fx*, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: ¹⁵ <Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın! ¹⁶ Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. ¹⁷ Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. ¹⁸ Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum. ¹⁹ Ben sevdiğilerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et. ²⁰ İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz. ²¹ Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. ²² Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

4Bölüm

Gökteki Taht

¹ Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: <<Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.>> ² O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht

ve tahtta oturan birini gördüm. ³ Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. ⁴ Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taşlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. ⁵ Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur. ⁶ Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. ⁷ Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. ⁸ Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar:

<<Kutsal, kutsal, kutsaldır,
Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Var olmuş, var olan ve gelecek olan.>>

⁹⁻¹¹ Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar:

<<Rabbimiz ve Tanrımız!
Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın.
Çünkü her şeyi sen yarattın;
Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.>>

5Bölüm

Mühürlü Tomar ve Kuzu

¹ Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. ² Yüksek sesle, <<Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?>> diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. ³ Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu. ⁴ Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı.

⁵ Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, <<Ağlama!>> dedi. <<İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.>>

⁶ Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. ⁷ Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. ⁸ Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. ⁹ Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

<<Tomarı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan
İnsanları Tanrı'ya satın aldın.
¹⁰ Onları Tanrımız'ın hizmetinde

Bir krallık haline getirdin,
Kâhinler* yaptın.
Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.>>

¹¹ Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. ¹² Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

<<Boğazlanmış Kuzu
Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti,
Saygıyı, yüceliği, övgüyü
Almaya layıktır.>>

¹³ Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim:

<<Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek
Tahta oturanın ve Kuzu'nun olsun!>>

¹⁴ Dört yaratık, <<Amin>> dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6Bölüm

Yedi Mühür

¹ Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, <<Gel!>> dediğini işittim. ² Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

³ Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın <<Gel!>> dediğini işittim. ⁴ O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

⁵ Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın <<Gel!>> dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶ Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: <<Bir ölçek buğday bir dinara*fx*, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!>>

⁷ Kuzu dördüncü mührü açınca, <<Gel!>> diyen dördüncü yaratığın sesini işittim. ⁸ Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

⁹ Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. ¹⁰ Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: <<Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?>>

¹¹ Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi.

¹² Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü.

¹³ İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. ¹⁴ Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. ¹⁵ Dünya kralları, büyükleri, komutanları,

zenginleri, güçlülere, özgür kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. ¹⁶ Dağlara, kayalara, <<Üzerimize düşün!>> dediler, <<Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın bizi! ¹⁷ Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?>>

7Bölüm

Mühürlenmiş 144 000 Kişi

¹ Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. ² Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ³ <<Biz Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!>> ⁴ Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:

⁵ Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Ruben oymağından 12 000,

Gad oymağından 12 000,

⁶ Aşer oymağından 12 000,

Naftali oymağından 12 000,

Manaşşe oymağından 12 000,

⁷ Şimon oymağından 12 000,

Levi oymağından 12 000,

İssakar oymağından 12 000,

⁸ Zevulun oymağından 12 000,

Yusuf oymağından 12 000,

Benjamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Beyaz Kaftanlara Bürünmüş Kalabalık

⁹ Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı.

¹⁰ Yüksek sesle bağıyorlardı:

<<Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a

Ve Kuzu'ya özgüdür!>>

¹¹ Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

¹² <<Amin!

Övgü, yücelik, bilgelik,

Şükran, saygı, güç, kudret,

Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun!

Amin!>>

¹³ Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: <<Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?>>

¹⁴ <<Sen bunu biliyorsun, efendim>> dedim.

Bana dedi ki, <<Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. ¹⁵ Bunun için,

<<Tanrı'nın tahtı önünde duruyor,
Tapınağında gece gündüz O'na tapınıyorlar.
Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek.
16 Artık acıkmayacak,
Artık susamayacaklar.
Ne güneş ne kavurucu sıcak
Çarpacak onları.
17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek
Ve yaşam sularının pınarlarına götürececek.
Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.>>

8Bölüm

Yedinci Mühür ve Altın Buhurdan

¹ Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu. ² Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

³ Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. ⁴ Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. ⁵ Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.

Yedi Borazan

⁶ Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.

⁷ Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

⁸ İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. ⁹ Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.

¹⁰ Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. ¹¹ Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan içen birçok insan öldü.

¹² Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışısız kaldı.

¹³ Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: <<Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!>>

9Bölüm

¹ Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi. ² Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. ³ Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti. ⁴ Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. ⁵ Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. ⁶ O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.

⁷ Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi. ⁸ Saçları kadın saçına,

dişleri aslan dişine benziyordu. ⁹ Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu.

¹⁰ Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler. ¹¹ Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice* adı Avaddon, Grekçe adıyla Apolyon'dur*fx*.

¹² Birinci <<vay>> geçti, işte bundan sonra iki <<vay>> daha geliyor.

¹³ Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim. ¹⁴ Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, <<Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz>> dedi. ¹⁵ Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü. ¹⁶ Atlı ordularının sayısı iki yüz milyonda, sayılarını duydum. ¹⁷ Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fişkırıyordu. ¹⁸ İnsanların üçte biri bunların ağızından fişkiran ateş, duman ve kükürten, bu üç beladan öldü. ¹⁹ Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.

²⁰ Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçemediler. ²¹ Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

10Bölüm

Melek ve Küçük Tomar

¹ Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. ² ³ Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağıınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. ⁴ Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, <<Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!>> diyen bir ses işittim.

⁵ Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı.

⁶ Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, <<Artık gecikme olmayacak. ⁷ Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti.>>

⁸ Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: <<Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al>> dedi.

⁹ Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. <<Al, bunu ye!>> dedi. <<Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.>> ¹⁰ Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı. ¹¹ Sonra bana şöyle dendi: <<Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın.>>

11Bölüm

İki Tanık

¹ Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: <<Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! ² Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti* kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. ³ İki tanığıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.>>

⁴ Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir. ⁵ Biri

onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fişkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir.

⁶ Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. ⁷ Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. ⁸ Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarpmışa gerilmişti. ⁹ Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. ¹⁰ Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

¹¹ Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluşunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. ¹² İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, <<Buraya çıkın!>> dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler. ¹³ Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler.

¹⁴ İkinci <<vay>> geçti. İşte, üçüncü <<vay>> tez geliyor.

Yedinci Borazan

¹⁵ Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu:

<<Dünyanın egemenliği
Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu.
O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.>>

¹⁶⁻¹⁷ Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler:

<<Her Şeye Gücü Yeten,
Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı!
Sana şükrediyoruz.
Çünkü büyük gücünü kuşanıp
Egemenlik sürmeye başladın.
¹⁸ Uluslar gazaba gelmişlerdi.
Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi.
Ölüleri yargılamak,
Kulların olan peygamberleri, kutsalları,
Küçük olsun büyük olsun,
Senin adından korkanları ödüllendirmek
Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.>>

¹⁹ Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı* görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

12Bölüm

Kadın ve Ejderha

¹ Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. ² Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. ³ Ardından gökte başka bir belirti

göründü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. ⁴ Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. ⁵ Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. ⁶ Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

⁷⁻⁸ Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. ⁹ Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan- melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. ¹⁰ Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

<<Tanrımız'ın kurtarıışı, gücü, egemenliği
Ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi gerçekleşti.
Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı,
Onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan
Aşağı atıldı.
¹¹ Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla
Ve ettikleri tanıklık bildirişiyle
Onu yendiler.
Ölümü göze alacak kadar
Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.
¹² Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar,
Sevinin!
Vay halinize, yer ve deniz!
Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek
Büyük bir öfkeyle üzerinize indi.>>

¹³ Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. ¹⁴ Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl*fx* besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. ¹⁵ Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı. ¹⁶ Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti. ¹⁷ Bunun üzerine ejderha kadına öfkelenildi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti. ¹⁸ Denizin kıyısında dikilip durdu.

13Bölüm

Denizden Çıkan Canavar

¹ Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı. ² Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. ³ Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti. ⁴ İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. <<Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?>> diyerek canavara da taptılar.

⁵ Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. ⁶ Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. ⁷ Kutsallarla savaşıp

onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. ⁸ Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak. ⁹ Kulağı olan işitsin!

¹⁰ Tutsak düşecek olan*fx*
Tutsak düşecek.
Kılıçla öldürülecek olan*fx*
Kılıçla öldürülecek.

Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.

Yerden Çıkan Canavar

¹¹ Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. ¹² İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. ¹³ İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu. ¹⁴ İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. ¹⁵ Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. ¹⁶ Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduruyordu. ¹⁷ Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.

¹⁸ Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı*fx* simgeler. Sayısı 666'dır.

14Bölüm

Kuzu ve 144 000 Kişi

¹ Sonra Kuzu'nun Siyon* Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı. ² Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. ³ Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. ⁴ Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. ⁵ Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç Melek

⁶ Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. ⁷ Yüksek sesle şöyle diyordu: <<Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapınin!>> ⁸ Ardından gelen ikinci bir melek, <<Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!>> diyordu.

⁹⁻¹⁰ Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: <<Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alınına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek.

¹¹ Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. ¹² Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını

gerektirir.>>

¹³ Gökten bir ses işittim. <<Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!>> diyordu.

Ruh, <<Evet>> diyor, <<Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.>>

Yerin Ürünü Toplanıyor

¹⁴ Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde <<insanoğluna benzer biri>> oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. ¹⁵ Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: <<Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.>> ¹⁶ Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.

¹⁷ Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. ¹⁸ Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, <<Keskin orağını uzat!>> dedi. <<Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı.>> ¹⁹ Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününi toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına*fx* attı.

²⁰ Kentin dışında çiğnenen masaradan*fx* kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı*fx* kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

15Bölüm

Yedi Melek ve Yedi Bela

¹ Gökte büyük ve şaşılasi başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.

² Ateşle karışık candan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. ³⁻⁴ Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

<<Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Senin işlerin büyük ve şaşılasi işlerdir.
Ey ulusların kralı,
Senin yolların doğru ve adildir.
Ya Rab, senden kim korkmaz,
Adını kim yüceltmez?
Çünkü kutsal olan yalnız sensin.
Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar.
Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.>>

⁵ Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın*fx* açıldığını gördüm.

⁶ Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. ⁷ Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi. ⁸ Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

16Bölüm

Tanrı'nın Öfkesi ve Yedi Tas

¹ Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, <<Gidin, Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!>> dediğini işittim.

² Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.

³ İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

⁴ Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü.

⁵ Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim:

<<Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı!

Bu yargılarında adilsin.

⁶ Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için,

İçecek olarak sen de onlara kan verdin.

Bunu hak ettiler.>>

⁷ Sunaktan gelen bir sesin,

<<Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,

Yargıların doğru ve adildir>>

dediğini işittim.

⁸ Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi. ⁹ İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrı'yı yücelteceklerine, O'nun adına küfrettiler.

¹⁰ Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırdılar. ¹¹ İstırap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

¹² Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu. ¹³ Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. ¹⁴ Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

¹⁵ <<İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!>>

¹⁶ Üç kötü ruh, kralları İbranice* Armagedon denilen yere topladılar. ¹⁷ Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapınaktaki tahttan yükselen gür bir ses, <<Tamam!>> dedi. ¹⁸ O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı.

¹⁹ Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi. ²⁰ Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. ²¹ İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo*fx* ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

17Bölüm

Canavarın Sırtındaki Kadın

¹ Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: <<Gel!>> dedi. <<Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim.

² Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.>>

³ Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm. ⁴ Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflikleri dolu altın bir

kâse vardı. ⁵ Alnına şu gizemli ad yazılmıştı:

BÜYÜK BABİL,
DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

⁶ Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. ⁷ Melek bana, <<Neden şaştın?>> diye sordu. <<Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. ⁸ Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulumu beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

⁹ <<Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. ¹⁰ Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiye henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek. ¹¹ Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. ¹² Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar. ¹³ Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. ¹⁴ Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağırılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır.>>

¹⁵ Bundan sonra melek bana, <<Şu gördüğün sular -fahişenin kenarında oturduğu sular- halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir>> dedi. ¹⁶ <<Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. ¹⁷ Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler. ¹⁸ Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.>>

18Bölüm

Babil'in Yıkılışı

¹ Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. ² Melek gür bir sesle bağırdı:

<<Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!
Cinlerin barınağı,
Her kötü ruhun uğrağı,
Her murdar* ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.
³ Çünkü bütün uluslar
Azgın fuhşunun şarabından içtiler.
Dünya kralları da
Onunla fuhuş yaptılar.
Dünya tüccarları
Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.>>

⁴ Gökten başka bir ses işittim:

<<Ey halkım!>> diyordu.
<<Onun günahlarına ortak olmamak,
Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!

⁵ Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti,
Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.

⁶ Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin,
Yaptıklarının iki katını ödeyin.

Hazırladığı kâsedeki içkinin
İki katını hazırlayıp ona içirin.

⁷ Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda
İstirap ve keder verin ona.

Çünkü içinden diyor ki,
<Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim.

Asla yas tutmayacağım!>

⁸ Bu nedenle başına gelecek belalar

-Ölüm, yas ve kıtlık-

Bir gün içinde gelecek.

Ateş onu yiyip bitirecek.

Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.

⁹ <<Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. ¹⁰ Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup,

<Vay başına koca kent,
Vay başına güçlü kent Babil!
Bir saat içinde cezanı buldun> diyecekler.

¹¹ <<Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık. ¹²⁻¹³ Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.

¹⁴ <<Diyecekler ki,
<Canının çektiği meyveler elinden gitti,
Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu.
İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.>

¹⁵ Babil'de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

¹⁶ << <Vay başına, vay!> diyecekler.
<İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış,
Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş
Koca kent!

¹⁷⁻¹⁸ Onca büyük zenginlik
Bir saat içinde yok oldu.>

<<Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, <Koca kent gibisi var mı?> diye feryat ettiler.

¹⁹ Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler:

<Vay başına koca kent, vay!
Denizde gemileri olanların hepsi
Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla
Zengin olmuşlardı.
Kent bir saat içinde viraneye döndü.>

²⁰ Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler!
Onun başına gelenlere sevinin!
Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.>>

²¹ Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi:

<<Koca kent Babil de
İşte böyle şiddetle atılacak
Ve bir daha görülmeyecek.
²² Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların,
Kaval ve borazan çalanların sesi
Hiç işitilmeyecek.
Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak.
Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.
²³ Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak.
Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak.
Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi.
Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı.
²⁴ Peygamberlerin, kutsalların
Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı
Sende bulundu.>>

19Bölüm

Gökte Sevinç

¹ Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim.

<<Haleluya*fx*!>> diyorlardı.
<<Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür.
² Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir.
Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran
Büyük fahişeyi yargılayıp
Kendi kullarının kanının öcünü aldı.>>

³ İkinci kez,

<<Haleluya!
Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek>> dediler.

⁴ Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, <<Amin! Haleluya!>> diyerek tahta oturan Tanrı'ya tapındılar.

⁵ Sonra tahttan bir ses yükseldi:

<<Ey Tanrımız'ın bütün kulları!
Küçük büyük, O'ndan korkan hepiniz,

O'nu övün!>>

⁶ Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim.

<<Haleluya!>> diyorlardı.
<<Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız
Egemenlik sürüyor.
⁷ Sevnelim, coşalım!
O'nu yüceltelim!
Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
Gelini hazırlandı.
⁸ Giymesi için ona temiz ve parlak
İnce keten giysiler verildi.>>

İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler.

⁹ Sonra melek bana, <<Yaz!>> dedi. <<Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!>> Ardından ekledi: <<Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir.>>

¹⁰ Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, <<Sakın yapma!>> dedi. <<Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.>>

Beyaz Atın Binicisi

¹¹ Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. ¹² Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. ¹³ Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır. ¹⁴ Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. ¹⁵ Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı*fx* kendisi çiğneyecek. ¹⁶ Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:

KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

¹⁷⁻¹⁸ Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: <<Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!>>

¹⁹ Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. ²⁰ Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. ²¹ Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyile doydu.

20Bölüm

Bin Yıl

¹ Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ² Melek ejderhayı -İblis ya da Şeytan denen o eski yılını-yakalayıp bin yıl için bağladı. ³ Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl

geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

⁴ Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdürdüler. ⁵ İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. ⁶ İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri* olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Şeytan'ın Cezalandırılması

⁷ Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak.

⁸ Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları -Gog'la Magog'u*fx*- saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.

⁹ Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. ¹⁰ Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.

Ölülerin Yargılanması

¹¹ Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. ¹² Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. ¹³ Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. ¹⁴ Ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. ¹⁵ Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

21Bölüm

Yeni Yeruşalim

¹ Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. ² Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. ³ Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: <<İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. ⁴ Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.>>

⁵ Tahtta oturan, <<İşte her şeyi yeniliyorum>> dedi. Sonra, <<Yaz!>> diye ekledi, <<Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.>> ⁶ Bana, <<Tamam!>> dedi, <<Alfa* ve Omega*, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. ⁷ Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak. ⁸ Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.>>

⁹ Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. <<Gel!>> dedi, <<Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim.>> ¹⁰⁻¹¹ Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. ¹² Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı.

¹³ Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. ¹⁴ Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı.

¹⁵ Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. ¹⁶ Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı*fx* geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷ Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı*fx*. ¹⁸ Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı. ¹⁹⁻²⁰ Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. ²¹ On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.

²² Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentın tapınağıdır. ²³ Aydınlanmak için kentın güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. ²⁴ Uluslar kentın ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. ²⁵ Kentın kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. ²⁶ Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. ²⁷ Oraya murdar* hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22Bölüm

¹ Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. ² Kentın anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. ³ Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentın içinde olacak, kulları O'na tapınacak. ⁴ O'nun yüzünü göreceğiz, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵ Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

İsa Geliyor

⁶ Melek bana, <<Bu sözler güvenilir ve gerçektir>> dedi. <<Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.>>

⁷ <<İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!>>

⁸ Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. ⁹ Ama o bana, <<Sakın yapma!>> dedi, <<Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!>>

¹⁰ Sonra bana, <<Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme>> dedi, <<Çünkü beklenen zaman yakındır. ¹¹ Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın.>>

¹² <<İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim. ¹³ Alfa* ve Omega*, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im.

¹⁴ <<Kaftanlarımı yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! ¹⁵ Köpekler*fx*, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda

kalacaklar.

¹⁶ <<Ben İsa, kiliselerle* ilgili bu tanıklığı sizlere iletisin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.>>

¹⁷ Ruh ve Gelin*fx*, <<Gel!>> diyorlar. İşiten, <<Gel!>> desin. Susayan gelsin.

Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.

¹⁸ Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. ¹⁹ Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

²⁰ Bunlara tanıklık eden, <<Evet, tez geliyorum!>> diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!

²¹ Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

VAHİY Dipnotları: 3:14 <<Amin>>: İbranice'de <<Öyle olsun>> anlamına gelen Amin sözcüğü burada İsa Mesih için bir unvan olarak kullanılır. 6:6 <<Bir ölçek buğday bir dinara>>: Burada ölçek diye çevrilen Grekçe sözcük, o çağda bir erin günlük yiyeceği, dinarsa işçinin günlük ücretiydi. 9:11 <<Avaddon>>, <<Apolyon>>: Mahvedici anlamına gelir. 12:14 <<Üç buçuk yıl>>: Grekçe <<Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit>>. 13:10 <<Tutsak düşecek olan>>: Birçok Grekçe elyazmasında, <<Başkasını tutsak eden>> diye geçer. 13:10 <<Kılıçla öldürülecek olan>>: Birçok Grekçe elyazmasında, <<Kılıçla öldüren>> diye geçer. 13:18 <<İnsanı>> ya da <<Bir insanı>>. 14:19,20 <<Masara>>: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. 14:20 <<1 600 ok atımı>>: Yaklaşık 300 km. 15:5 <<Tanıklık Çadırı>>: İsraililer'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. 16:21 <<Kırk kilo>>: Grekçe <<Bir talanton>>. 19:1 <<Haleluya>>: İbranice <<Rab'bi övün>> anlamına gelir. 19:15 <<Masara>>: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. 20:8 <<Gog'la Magog>>: Yecüc'le Mecüc diye de bilinir. 21:16 <<12 000 ok atımı>>: Yaklaşık 2 200 km. 21:17 <<144 arşın>>: Yaklaşık 75 m. 22:15 <<Köpek>>: Burada <<Düşük karakterli insan>> anlamındadır. 22:17 <<Gelin>>: İnanlılar topluluğu (bkz. Va.21:2).